

A Debreceni Ítéltábla, mint harmadfokú bíróság a Debrecenben, 2012. május hó 21. napján tartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

í t é l e t e t :

A könnyű testi sértés vétsége miatt vádlott ellen indított büntetőügyben a Miskolci Törvényszék, mint másodfokú bíróság 2012. évi február hó 1. napján kihirdetett 1.Bf.1680/2011/3. számú ítéletét megváltoztatja és a vádlottat megrovásban részesíti.

Egyebekben a másodfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

I n d o k o l á s :

Az első fokon eljáró bíróság a vádlottat az ellene testi sértés vétsége (Btk. 170. § (1) bekezdés) miatt emelt vád alól felmentette. Megállapította, hogy elkövette a becsületsértés (Sztv. 138. § (1) bekezdés) szabálysértését és ezért 25 000 forint pénzbírsággal sújtotta. Rendelkezett a pénzbírság megfizetésének módjáról és meg nem fizetése esetén a jogkövetkezményekről.

Az ítélet ellen a magánvádló és jogi képviselője jelentett be fellebbezést a tényállás kiegészítésével a cselekmény jogi minősítésének megváltoztatását, a vádlott bűnösségének megállapítását és vele szemben büntetés kiszabását, másodlagosan az ítélet hatályon kívül helyezését kérték.

A vádlott és védője 3 napon belül felmentés érdekében fellebbeztek.

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatta és a vádlott bűnösségét becsületsértés vétségében (Btk. 180. § (2) bekezdés) megállapította, és 450 000 forint pénzbüntetésre ítélte.

Rendelkezett a pénzbüntetés meg nem fizetése esetén a fogházban végrehajtandó szabadságvesztésre történő átváltoztatásáról és kötelezte a magánvádló részére a bűnügyi költség megfizetésére (a magánvádló által lerovott eljárási illetékek).

A másodfokú ítélet ellen a vádlott és védője jelentettek be jogorvoslatot felmentés érdekében, a védő másodlagosan enyhítésért is. A magánvádló és jogi képviselője az ítéletet tudomásul vették és helyes indokai alapján helybenhagyását indítványozták.

Csupán megjegyzi az ítéltábla, hogy mind az első és másodfokú bíróságok önálló fellebbezési jogot biztosítottak a magánvádló jogi képviselőjének, ami az ítéltábla álláspontja szerint nem illeti meg (Be. 512. § (1), 513. § (1) bekezdés).

A bűnösség körében hozott eltérő döntés a Be. 386. § (1) bekezdés a) pontja értelmében biztosítja a harmadfokú jogorvoslat igénybevételének lehetőségét.

Az ítéltábla a védelmi fellebbezések okán a másodfokú bíróság ítéletét az azt megelőző első és másodfokú bírósági eljárást a Be. 387. § (1) bekezdés alapján felülbírált a Be. 393. § (2) bekezdése szerinti nyilvános ülésen.

A nyilvános ülésen a vádlott és védője a fellebbezést és annak irányát fenntartották.

A felülbírálat során az ítéltábla megállapította, hogy az első- és másodfokú bíróságok a perrendi szabályok sérelme nélkül folytatták le az eljárást.

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság által megállapított történeti tényállást - megalapozottsága okán - irányadónak tekintette.

E tényállás a személyi körülmények körében csupán azzal egészítendő ki, hogy a vádlott és a magánvádló között folyamatban lévő bontóper 2012. márciusában jogerősen befejeződött és a vádlott a megállapodás alapján kiskorú gyermeke után 45 000 forint tartásdíjat fizet.

Helyesen jutott a másodfokú bíróság arra a következtetésre, hogy a vádlottnak a sértett szándékos leköpésében megnyilvánuló magatartása nem szabálysértés, hanem a Btk. 180. § (2) bekezdésében rögzített becsületsértés vétségét valósította meg. E körben jogi indokolása teljes körű, melyet az ítéltábla is osztott, utalva a BH. 1984. évi 479. számú és az 1985. évi 308. számon közzétett jogesetekre is. A felmentést célzó védelmi fellebbezés a bíróság bizonyítékokat értékelő tevékenységét támadta, amely a Be. 388. § (1) bekezdésére figyelemmel eredményre nem vezethetett.

A másodfokú bíróság által alkalmazott joghátrányt az ítéltábla eltúlzottnak találta és a másodlagosan enyhítésért célzó védelmi fellebbezést alaposnak ítélte.

A vádlott és a magánvádló e cselekmény elkövetésének idején még házastársak, kapcsolatuk azonban megromlott, bontóper volt folyamatban. 2012. márciusában e bontóper jogerősen befejeződött, a felek a szükséges kérdésekben megegyeztek. A harmadfokú bíróság úgy találta, hogy a vádlott cselekménye az elbíráláskor már oly csekély fokban veszélyes a társadalomra, hogy a törvény szerint alkalmazható legkisebb büntetés kiszabása vagy más intézkedés alkalmazása is szükségtelen, a Btk. 71. § (1) bekezdésére figyelemmel megrovásban részesítette.

Az eljárási illetékekre vonatkozó rendelkezés az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 52. § (1) bekezdésén alapszik.

Mindezek alapján az ítéltábla a másodfokú bíróság ítéletét a jelzett körben a Be. 398. §-a alapján megváltoztatta, a egyéb helyes rendelkezéseit a Be. 397. §-ra utalással helybenhagyta.

Debrecen, 2012. május 21.

Dr. Balla Lajos sk. a tanács elnöke, Szabóné Dr. Szentmiklóssy Eleonóra sk. a tanács tagja, előadó, Dr. Nagy Éva sk. a tanács tagja

Záradék:

A Miskolci Törvényszék 1.Bf.1680/2011/3. számú ítélete e harmadfokú határozatban írt változtatással 2012. május 21. napján jogerős és végrehajtható.

Debrecen, 2012. május 21.

. Balla Lajos sk.
a tanács elnöke